

lægge Faderen en saadan Ret som den at bestemme, i hvilken Religion Barnet skal opdrages, mener jeg, at saa maa det i alt Fald være en nødvendig Betingelse, at han formelig skulde adoptere Barnet, altsaa stifte et Forhold, der hviler paa en kongelig Bevilling og ikke kan løses hverken af ham ensidig og heller ikke af ham efter Aftale med Andre, altsaa slet ikke kan løses, i alt Fald ikke før Barnet selv kommer til attenaaers Alderen og kan samtykke i Forholdets Løsning. Men selv om man gaar ind derpaa, bliver det atter to forskjellige Ting. Et er at bestemme, i hvilken Tro et Barn skal opdrages, naar der ikke er taget nogen Bestemmelse i den Retning, altsaa naar Vedkommende adopterer Barnet, umiddelbart efter at det er født, et Andet er, om der skulde tillægges den Vedkommende Ret til at træffe Forandring i de Bestemmelser, der nu en Gang ere trufne, hvis f. Ex. Barnet allerede var døbt. Det er strax to fra hinanden forskellige Spørgsmaal, som der nok kunde være Anledning til at gjøre Forskjel paa, thi det, at den, der adopterer et Barn, maa kunne bestemme, i hvilken Religion det skal opdrages, naar ingen anden Bestemmelse er taget forud, er Noget, der virkelig maa antages at følge af de gjældende Retssprinciper. Det Andet er strax et Skridt videre, men jeg mener, at som Forslaget foreligger, vil der slet ikke kunne være Spørgsmaal om at gaa ind paa det, og jeg tilstaar, at en Bestemmelse, der ikke har Noget med Underholdet at gjøre, men kun dreier sig om Spørgsmaalet om Adoptivfaderens Ret til at stemme om Barnets religiøse Opdragelse, ligger efter min Mening meget langt borte fra denne Sag. — Hvad derimod angaar Vædringen under Nummer 3, saa indeholder dets 3 Punktum jo meget forskellige Ting. Jeg antager, at det er den ærede Forslagsstillers Mening, at det første Punktum, nemlig at Moderen til et udenfor Tugtstøb født Barn skal ved den lovbestaaende Anmeldelse af detses Fødsel meddele, hvem Barnefaderen er, skal fortaas saaledes, at det naturligtvis er Noget, der paa hviler hende, uden at hun har nogen særlig Forpligtelse til at føre Bevis derfor, eller at det behøver at være tilbetragt Bevis i det Dødblik, hun gjør Anmeldelsen. Det er altsaa blot en Forandring i den gjældende

Ret, der gaar ud paa, at medens hun nu kan opgibe Barnefaderen, saafremt hun vil, skal det herefter gøres til en Pligt for hende at opgibe ham. Der maa jeg allerførst gjøre den Bemærkning, som ogsaa den ærede Ordfører har gjort, at hvis en saadan Regel skal opstilles, er det aldeles nødvendigt, at der maa tilføies et Straffensansvar eller en anden Tvang, der vil være at gjøre gjældende mod Moderen, naar hun rægter at opgibe Barnefaderen. En saadan Bestemmelse maatte nødvendigvis tilføies, thi det kan Administrationen ikke supplere. Administrationen vil ikke være berettiget til at bestemme enten en Strafs eller andet Tvangsmiddels Anvendelse mod Moderen for at nøde hende til at efterkomme en saadan Forpligtelse, det maa Loven selv. Fremdeles mener jeg ogsaa, at Vædringsforslaget fornuftigvis maa fortaas med den Restriktion, at Forpligtelsen til at opgibe Barnefaderen naturligtvis maa have den Begrænsning, at naar Moderen ikke kan gjøre det, saa er hun angerløs. Hvis hun altsaa paa Ansfangelsestiden har haft Omgang med flere, eller hvis det er med ubekjendte Personer, hvad der saa ofte hænder, som hun slet ikke veed hvem er, saa maa hun naturligtvis fritages for Forpligtelsen. Det antager jeg maa være den ærede Forslagsstillers Mening, men i alt Fald er det indlysende, at saaledes maa det være, og anderledes kan det ikke være. Her maa jeg strax bemærke, at Bestemmelsen bliver en overmaade mislig Ting, thi i mange Tilfælde vil Kvinden kunne frigjøre sig for denne Forpligtelse ved at sige, at hun ikke kender Personen, ikke kender hans Navn og Opholdssted og antager, at han for hende har givet sig et andet Navn end det virkelige, og alt saadant Noget. Men dette er ikke min Hovedindvending imod Bestemmelsen. Min Hovedindvending imod Bestemmelsen er den, at jeg tror, at den er inhuman. Jeg tror, at man ved den vil gaa Barnemødrene for nær. Det forekommer mig, at naar en saadan Kvinde ønsker at holde Faderens Navn skjult, er der Meget, der taler for, at det skal være hende tilladt, og i hvert Fald, naar dette er den nedarvede Ansættelse, saa er det efter min Mening meget betænkeligt at gjøre nogen Forandring deri i den nævnte